

Dubitans an peccatum factus sit, quando teneatur id confiteri, lib. 1. c. 10. num. 72. & 86. Et quid si dubitet, an confessio fuerit irrita, ibi n. 72.
Dubia causa dispensandi, vide verbo dispensatio.
Dubia quando est voluntas, an consentiret in mortale, vel non, an sit mortale, lib. 1. c. 1. n. 16.
Dubia potestas dispensandi, an reddat tutum dispensantem, & cum, cum quo dispensatur, lib. 4. c. 44. n. 1. & 2. Ubi quid si dubitet de domicilio subditi. Quid quando potestas dispensandi est ordinaria, & dubitatur, an extendatur ad tale votum, vel dubitatur, an extendatur, vel non referatur, votum emiserit, ibi n. 3. Ubi quid si certum sit votum, & dubitatur, an sit referatur, si potestas est delegata, aut dubitatur, an extendatur ad eum casum, aut an sit referatur, ibi n. 4. Quid si dubitetur tunc, quale votum subditus emiserit, ibi n. 5. Vel an legitima causa concurrerit ad dispensandum, tuncne sit subditus dispensans in dubio, ibi n. 6. An tunc peccet superior dispensans in dubio, ibi n. 7. Et si dubitatur, an dispensatio extendatur ad illum casum, presumatur extendi, ibi n. 8. Quid si dubitetur de valore dispensationis, eo quod dubitatur, an impetrans taceat verum, aut fallum expresserit, aut veritas taceat, vel fallitas expressa sit finalis, ac proinde videtur dispensationem ibi n. 9. Quid quando constat postea veritas, ibi n. 10.
Dubia potestas communitatis, lib. 4. c. 49. n. 30.
Dubia causa dispensandi. Vide dispensatio.
Dubium quando est de reservatione casus an censetur reservatus, lib. 1. c. 10. n. 73. & 74.
Dubium quando est, an effectus procedit a causa naturali, vel ex virtute supernaturali, vel a demone, an credendum sit effectum esse supernaturalium, & procedere ex tacto pacto cum demone, lib. 2. c. 40. n. 44.
Dubium quando est, an vota, vel iuramenta obligent ex defectu deliberationis requisita, aut utraque rationis, vel ratione amentiae, vel ebrietatis, lib. 2. c. 1. an. 12. usque ad 16. Et quid si dubium sit, vel opinio, vel suspensio, an vota, vel iuramenta emissa sint, vel jam sint impleta, ibi n. 16. Et quid si in hoc dubio quis solvat, an possit compensatione uti, ibi n. 17.
Dubium quando est, an sit propositum, an potius votum, vel adfuerit animus de obligandi, lib. 4. c. 1. numero 32. usque ad 37.
Dubium quando est ratificans votum irritum scierit nullitatem eius, vel illius meminerit, an obliget votum, & quid si est dubium, an voluerit ratificare, vel de novo emittere, lib. 4. c. 1. n. 39. & 40. ad finem.
Dubium quando est jus regis ad bellum, vide verbo bellum.
Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget, lib. 4. c. 2. n. 13. & 16.
Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum deobliget, vel an materia facta sit mala vel indifferens, vel majus bonum impediens, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 4. c. 2. an. 34.
Dubium si sit, an causa cesset, vel in qua est error sit finalis, aut de hoc sint opiniones, an cesset voti obligatio, lib. 4. c. 2. n. ultimo.
Dubium quando est an metus sit gravis, & an ratione metus adfuerit animus se obligandi, an obliget votum, lib. 4. c. 3. n. ultimo.
Dubium quando est qualiter velit se obligare promittens se nunquam peccaturum, qualiter obliget, lib. 4. c. 5. n. 17. Et quid de dubitante, an materia voti sit possibilis, ibi n. 19. Quid de dubitante an vota sint impossibilia, ibi n. 26. Et quid de dubitante, an vota sint equalia, ibi numero 29.
Dubium quando est, an materia promissa sit mala, vel mactationes corporis sint nimiae, vel finis sit malus, vel qualiter illum respexit vouens, an obliget votum, lib. 4. c. 6. n. 5. 6. & ultimo.
Dubium quando est, an res sit indifferens, an obliget votum, lib. 4. c. 7. n. 21. & 28.
Dubium quando est, an materia apta, & inepta promissa sit per modum unius, vel finis aptus, vel ineptus per modum unius intendatur, vel votum disjunctivum intendatur disjunctivum, vel conditionaliter, an obliget votum, lib. 4. c. 10. n. 14. 16. & 22.
Dubium quando est, an intentio concepta tempore voti emissi ampliet, vel restringatur, lib. 4. c. 11. n. 5.
Dubium quando est, an votum sit temporale, an perpetuum, & an promissum sit majus, aut minus, ad quid obliget, lib. 4. c. 13. n. 16. & 17.
Dubium quando est inter duas res duobus promissas, quae cui promissa sit, vel quando una res promissa sit, & fiat duae eiusdem rationis, & nescitur quae, lib. 4. c. 13. num. 18. & 19.
Dubium quando est de intentione, an sit disjunctiva, vel conditionalis in voto disjunctivo, quid presumatur, lib. 4. c. 13. num. 22.
Dubium quando est disjunctiva, an altera pars electa sit, vel dies indeterminata determinata sit, quid censendum, lib. 4. c. 13. num. 36.

Dubium quando est, an tempus appositum sit voto implendo, quid censendum, lib. 4. c. 14. n. 3. Et quid si dubitatur, an intuitu temporis, ibi n. 38.
Dubium si sit, an annus debeat esse interceptus, an completus in voti obligatione, quid presumatur, lib. 4. c. 14. num. 23.
Dubium si est, an votum certo tempore implendum, intelligatur de proximo, qualiter intelligatur, lib. 4. c. 14. num. 40.
Dubium ubi est an vouens scierit, an ignoravit votum obligare, an obliget, lib. 4. c. 1. n. 26. Et quid quando dubium est an vouentibus aliis nomine ipsorum ipsi norint obligationem inde produci, lib. 4. c. 15. n. 23. Et quid quando dubium est, an praesentes conferentur vel ratificaverit, id votum eo c. 15. n. 24. Et quid si haeres dubitet, an testator promiserit plus, vel minus, votum implevit, aut cui pretiosorem, vel dubitatur cui haeres rem pretiosorem promiserit, eo c. 15. n. 26.
Dubium quando est, an votum sit personale, aut reale, quale iudicandum, lib. 4. c. 15. n. 11. & 13.
Dubium si sit, an quis religionem determinatam, an indeterminatam vouerit, quid dicendum sit, lib. 4. c. 16. num. 31. & 32.
Dubium ubi est de impedimento conditionis, an obliget votum, lib. 4. c. 16. n. 3.
Dubium quando est, an morbus reddat ineptum vouentem laboribus religionis, an excuset a voto, libro 4. cap. 16. num. 37.
Dubium quando est, an vouens intendit vouere religionem, si sit sacerdos, aut si sit laicus quid iudicandum, lib. 4. c. 16. n. 57. & 69. Et quid si dubitatur, an nouerit se in capax dignitatum ordinis, ibi n. 59. Et quid si dubium sit, an ignorante scientiam, vel officium a se petita exigi ad religionem, ibi n. 67. 68. & 69. Et quid si dubium sit an ingressus sit malo animo, vel eum mutarit, ibi n. 17. Et quid si dubium sit an vouerit ingredi, vel perseverare, ibi n. 86. Et quid si dubium sit an vouerit cum libertate excedendi, vel absolute, ibi numero 19. Et quid quando dubitatur, an causa sit iusta egrediendi, ibi numero 104.
Dubium quando, & quomodo obliget ad restitutionem, & qualiter, vide verbo fides.
Dubium occurrentis dispensantis facultate, vel subditi iudicium, vel valore dispensationis, vide verbo dispensandi potestas dubia.
Dubium de qualitate commutationis, lib. 4. cap. 50. num. 7. & 8. & 16.
Dubium voti reservati, vide dispensatio, lib. 4. c. 40. n. 80. & c. 44. num. 3.
Dubium domicilium, vide dispensatio.
Dubius an aliquis sit peccator, & id faciens, quando peccet, & an teneatur fateri circumstantias, & quando in dubio praecipitur, vel voti, vel an impleverit praecipitur, ad id teneatur, lib. 1. cap. 10. n. 2. usque ad 36. Et quando teneatur id, quod tutius est sequi, ibi a numero 10.
Dubius an teneatur stare praesumptione juris in eo euentu, lib. 1. c. 10. n. 12.
Dubius an aliquis sit mortale, an teneatur id fateri, & alia dubia circa confessionem, vide verbo confessio.
Dubius an res sit sua, & magis inclinatur quod sit aliena, an teneatur partem restituere, lib. 1. c. 10. n. 9.
Dubius an iuvetur possessione, aut pars eius, & conditio melior sit in materia iustitiae, lib. 1. c. 10. n. 34. Et quid in materia aliarum virtutum, si magis inclinatur in partem contrariam, ibi a n. 10. usque ad 15.
Dubius an vouerit callitatem dependenter ad religionem, nec admittis in religione, an teneatur ad callitatem, lib. 4. c. 16. num. 114.
Dubius an incurrat excommunicationem, vide verbo excommunicatio. Et an irregularitatem, vide verbo irregularitas.
Dubius an votum emiserit ante pubertatem, aut post minorem aetatem, aut ante emancipationem, aut si sit completus annus pubertatis, aut minoris aetatis, aut ultima hora respectu patris, tutoris, aut curatoris, aut dubius de confirmatione, aut valore voti, vel an promiserit de pecculo aduentio, vel castrensi, an liberari possit irritatione, lib. 4. c. 32. Et infra verbo irritare, & irritabile.
Dubius valor dispensationis, vide verbo dispensatio.
Dubius pater, an completus sit annus pubertatis filii, aut minoris aetatis hora, an possit irritare vota eius, libro 4. c. 32. num. 5.
Dubius tutor, aut curator, non minor compleverit aetatem, an irritet eius vota, lib. 4. c. 32. n. 6.
Dubius dominus, an subditus deserit esse in eius potestate ad irritationem vororum, vel quando est opinio, libro 4. cap. 32. numero 7. Et quid si dubium, aut opinio sint de voti confirmatione, & de tempore voti emissi, ibi numero 9.
Dubius an vouerit ante emancipationem filius, an possit pater irritare vorum, lib. 4. c. 32. n. 3. Quid si filius opinetur se emisisse post pubertatem, ibi n. 4.

Duellum quid sit, & quando liceat sine indicere sine acceptatione, & quando duella diuinae liceat, & quando bella possint in duellum resolui, lib. 2. c. 39. an. 16. usque ad 17. Et quando duellum est licitum, liceat acceptare eam conditionem, ut nullus ex circumstantibus opem ferat alicui, ibi num. 17.
Duellum quando excommunicationi, suspensioni, & ceteris poenis subdatur, lib. 2. c. 39. an. 9. usque ad finem.
Duellum an possit aliquando licite permitti, lib. 2. cap. 39. num. 30.
E
Ebrietatis
Ebrietatis, aut somni tempore peccata commissa an impuntentur culpa in se, vel in causa, & sat sit confiteri causam, lib. 1. c. 10. an. 41. usque ad finem.
Ebrii an teneantur praecipitur, vide amentes.
Eclesia
Ecclesia an possit contra solum, & aliam Ecclesiam restituere, lib. 2. c. 19. n. 32.
Ecclesiae uni privilegium iure communi concessum, an extendatur ad alias, lib. 2. c. 19. n. 31.
Ecclesiae certa res promissa, vide verbo certae.
Effectus
Effectus malus subsensus, an semper tribuatur culpae danti operam rei illicitae, nec exerceat ignorantia, obliuio, aut inadauertentia, lib. 1. c. 16. n. 38.
Effectus ut dicatur volutus in causa, an requiratur aliqua eius cognitio, lib. 1. c. 16. n. 35.
Eligere minus peccatum, an teneatur quis, quando determinatur ad unum ex duobus eligendum, lib. 1. c. 10. an. 22. usque ad 31.
Electio ad Ecclesiam per sortes, an sit licita, & valida, lib. 2. c. 38. an. 71. usque ad 84.
Elemosyna
Elemosynam promittens certo pauperi, lib. 4. cap. 49. numero 6.
Emphyteusis
Emphyteusis quando sit Ecclesiastica, & quando secularis, & quando transeat ad haeredes extraneos, & ad quem eius melioramenta pertineant, vide confiscatio emphyteusis.
Enfaldadoras
Enfaldadoras, an santiguadoras, quando sint superstitionis, lib. 2. c. 40. n. 39.
Episcopatus, & Episcopus
Episcopatum tempore quomodo implenda vota prius emissa, lib. 4. c. 17.
Episcopatum quis praelatus cogere possit accepta, lib. 4. c. 8. num. 38.
Episcoporum vota visitandi quotannis limina Apostolorum Petri, & Pauli, quomodo intelligantur, lib. 4. cap. 15. num. 12.
Episcoporum scandalo incitans ad peccandum, vide scandalum.
Episcopus an possit legere libros haereticorum, vel legendi licentiam dare, lib. 2. c. 10. n. 43. & 45.
Episcopus an possit festum sancti non canonizati instituire, lib. 2. c. 43. n. 6.
Episcopus quid possit circa reliquias approbandas, vide reliquias.
Episcopus quid possit circa iuramenta, vide iuramentum.
Episcopus quid ad dispensationem irregularitatis haereticis, vel apostatas, vel similibus, vide irregularitas.
Episcopus qualiter obligetur voto religionis ante Episcopatum factum, lib. 4. c. 32. n. 7.
Episcopus an valide voueat religionem, aut possit renuntiare Episcopatu, & tunc teneatur semel, & iterum petere licentiam, lib. 4. c. 25. n. 36. Quid de voto magna peregrinationis, lib. 4. c. 25. usque ad 40. An negata licentia, vel voto nullo existente, teneatur ad expensas illius peregrinationis, ibi n. 14. Quid de voto modica peregrinationis, aut aliorum munerum non praedictantium, ibi n. 43. Quid de voto eundi in subditi Hierosolymitanum, ibi n. 42. Quid de aliis praelatis gaudentibus iurisdictione Episcopali, ibi n. 49. Quid quando superior irritat, an sit vera irritatio, lib. 4. cap. 26. numero 6. & 7. Vide alia verbo irritare.
Episcopus circa votorum dispensationem, quid possit, vide verbo dispensatio, praesertim si sint reservata, lib. 4. cap. 38. n. 5. & c. 40. an. 2. Circa vota eisdem ad religionem, nouitiorum, ibi n. 18. 19. & 20. In votis referuatis, libro 4. c. 40. n. 24.
Episcopus dispensare an possit in votis regularium, libro 4. cap. 39. num. 26. Ubi an si se subiecit possit ei sine licentia praelati regularis, num. 27. Vel cum licentia eius ad absolutionem, vel dispensationem, numero 28. Quid si ille superior non poterat subditum illum absolueret, vel cum eo dispensare, an num. 29. usque ad 37. Quid de haereticis, & occultis concessis Episcopo per Tridentum, ibi numero 33. Quid si superior iniuste negat licentiam subdito, num. 36.
Episcopus erga absolutionem votorum, & dispensationem monialium sibi subditarum, lib. 4. cap. 39. numero 34.
Episcopo an possit praelatus regularis se subiecit ad absolutionem, & dispensationem, lib. 4. cap. 39. numero 37. Et cui Episcopo possit subiecit subditos ad haec, numero 39. & 40.
Episcopus in votis referuatis, lib. 4. c. 40. num. 80. Et in necessitate urgenti, a num. 32. usque ad 36. Et in votis peregrinationum referuatarum, ibi num. 37. Et an si possit adiri nuntius, ibi num. 38. Et quid defectu materiae, ibi num. 41.
Episcopus an dispenset in votis populi, lib. 4. cap. 41. num. 1. Respectu vouentium, numero 2. Respectu aliorum, ibi num. 3. & 4.
Episcopus cum subditi domicili habitacionis dispensare an possit, lib. 4. c. 37. n. 29. Originis domicilii, ibi n. 30. Cum vagis, & peregrinis, n. 31. Intra diocelium cum subdito existente extra illam. Vel si Episcopus abisset, vel si uterque, ibi num. 32. & 33.
Episcopus an irritet vota secularium, lib. 4. cap. 24. n. 21. Ubi & clericorum. Quid de votis religiosorum, ibi n. 22. Causa ad irritationem, ibi n. 46.
Episcopus quam facultatem habeat virtute Tridentini ad absolutionem ab haereticis, & carceris castibus occultis, & ad dispensandum, & cum quibus, & quomodo, & ad delegandum, & quid si ipse in haereticum incidat, vide verbo absolutio, ubi etiam de Episcopo titulari, & non consecrato, & non sacerdote.
Episcopus an possit dispensare in irregularitate ex mutilatione occulta, lib. 1. c. 10. n. 49.
Equites
Equites D. Jacobi, Alcantarae, & Calatravae, an sint religiosi, lib. 4. cap. 16. n. 11.
Error, & erronea
Error quando irritat votum, vide verbo votum, & quando tollat causam dispensationis, verbo dispensandi causam, & quando annullat professionem, verbo professio.
Erronea conscientia qualiter obliget, & sit peccatum contra illam agere, vel actus virtutis secundum illam, & sint factendae circumstantiae, & qualiter sit deponenda, & an ea stante detur aliquando perplexitas ita ut utramvis agendo, sit peccatum, & an obliget plusquam praecipitur superioris, & qualis culpa sit, quando conscientia errans dicit esse peccatum, non determinando an sit mortale, an veniale, & ut sit peccatum, sit opus id iudicium contrarium erroneum actu perseverare, lib. 1. c. 10. n. 11.
Eucharistia
Eucharistia praecipitur an obliget infideles, libro 1. cap. 12. num. 15.
Exceptio
Exceptio an ita firmet regulam in casibus non exceptis, ut illum extendat ad casus, qui ea non adhibita non includerentur in regula, lib. 1. c. 10. n. 49.
Exceptio an ampliet aliquando regulam, lib. 2. c. 27. n. 17. in solutione ad 5.
Exceptio firmat regulam, lib. 4. c. 40. n. 19.
Excommunicatio
Excommunicatio, & alias censuras, an incurrant pueri, lib. 1. c. 12. n. 7. & 8.
Excommunicatio an possit ferri in demonem, vide verbo adjuratio.
Excommunicatio an incurrat, quando factum externum in se non est peccatum, sed ratione solius intentionis, lib. 2. cap. 8. n. 7.
Excommunicatio in participantes in crimine criminoso, an requiratur excommunicatum, cum quo participant, esse denuntiatum, lib. 2. c. 10. n. 50.
Excommunicatio lata contra Haereticos, apostatas, fautores, defensores, receptores Haereticorum, legentes, tenentes, imprimentes, vel defendentes libros eorum, vide verbo haereticus.
Excommunicatio irrationabilium, vide verbo adjuratio.
Excommunicatio contra cogentes ad votum, vel professionem, vel eam impediens, lib. 4. c. 40. n. 4. Vel contra cogentes ad religionem, vide verbo cogens.
Excommunicatio infida, nisi aliquis certo termino fiat, an incurrat ante terminum lapsum, quando est certum in residuo terminum opus fieri non posse, lib. 4. c. 22. n. 24.
Excommunicatio contra euntes Hierosolymam absque Papae licentia, quomodo intelligatur, lib. 4. c. 23. n. 9.
Excommunicatio contra extorquentes pecuniam praetextu officii Inquisitionis, aut bona Ecclesiarum confiscantes, explicatur, lib. 2. c. 20. an. 9. usque ad 21.
Excommunicatio qualis incurritur per duellum, vide duellum.
Excommunicatio quando est dubium, an incurra sit, lib. 1. c. 10. n. 51. usque ad 61. Ubi late explicatur, & ibi etiam quando verba sunt dubia.
Excommunicatus an sit prauo exemplo incitans ad percutiendum clericum, etiam si sit Episcopus, vel iudex scandalizans, lib. 1. c. 6. n. 5.
Excommunicatus non denuntiatum de excommunicatione, sed de crimine, cui constat adnexam excommunicationem esse, an sit vitandus, lib. 2. c. 9. n. 4.

Excommunicatus, aut anathema sit, an sit excommunicatio lata, l. 2. c. 38. n. 91.

Excommunicatus an possit dispensare, verbo dispensatio.

Excommunicatus an possit commutandi vota soluta concedere, lib. 4. c. 49. n. 25.

Excommunicatus an in articulo mortis possit ab excommunicatione absolui a laico, l. 2. c. 13. n. 13.

Exorcismi, & Exorcista.

Exorcismi an habeant vim ex opere operato expellendi demones, atque eum effectum infallibiliter consequantur, nec eorum vix ex ministris sanctitate pendeat, & habeant vim contra maleficia, & alia mala a demonibus illata, an solum ad demones expellendos, lib. 2. c. 42. num. 16. & 17.

Exorcismi an aliquando unum demonem expellant, aliis relictis, l. 2. c. 42. n. 8.

Exorcistae, vide adjurans, & adjurato.

Expensae.

Expensarum peregrinationis an habeatur ratio ad commutationem voti, l. 4. c. 56. n. 11. usque ad 17.

Expensas meliorationis rei alienae quas deducit possessor bonae, & malae fidei, vide possessor male fidei.

Expensas an teneatur solvere, qui vovit magnam peregrinationem, libro 4. cap. 25. num. 46. & cap. 56. num. 15. 16. & 25.

Expensae factae in lite a fisco, an praerantur ceteris creditoribus, lib. 2. c. 22. n. 93.

Expressio.

Expressio falsi ad dispensationem, vide verbo dispensatio.

Extensio.

Extensio votorum ad juramenta soli Deo facta, lib. 4. c. 53. a n. 6. usque ad 10.

F

Facultas.

Facultas, vide verbo potestas.

Facultas dispensandi, aut commutandi, an praerita, & futura vota contineat, lib. 4. cap. 53. num. 27. & 28. Si est per bullam Cruciatam, vide aliam, facultas commutandi, numero 24. Si est facultas haec perpetua, numero 23. & 24. Per jubilaeum commutandi facultas, numero 24.

Facultas dispensandi cui delegari, & quomodo possit, vide verbo dispensandi.

Facultas dispensandi in omnibus votis an comprehendat religionis, & castitatis, lib. 4. c. 40. n. 15. Vel alia referuata, ibi num. 16. Vel concessa facultate referuatorum comprehendant religionis, & castitatis, num. 17. Et an concessa facultate votorum excepto majori referuato concedantur minora referuata, ibi numero 18. & 19. Et excepto minori quid, ibi numero 20. An concessa facultate voti castitatis intelligatur etiam religionis, & e contra, ibi numero 21. Excepto voto castitatis, quid, ibi numero 22.

Facultas delegata dispensandi an extendatur ad commutationem, l. 4. c. 53. n. 2. Et e contra, ibi n. 3. & 4. Vel ad miscendam utramque, n. 5. Et ex votis ad juramenta sine praedictis tertii, ibi.

Facultas ex privilegio ad vota jurata, an extendatur ad juramenta soli Deo facta, l. 4. c. 53. n. 16. & 17.

Falsum.

Falsi expressio in dispensatione, l. 4. c. 47. n. 14. Ex ignorantia, vel culpa, ibi n. 15. 22. & 24.

Falso expressa substantia voti, lib. 4. c. 47. n. 18. Persona, aut qualitas, ibi n. 27. Majus votum cum sit minus, ibi num. 29. Juramentum pro voto, vel e contra, ibi num. 30. Vel unum sine altero, quando utrumque obligat, ibi numero 31. & 32.

Famuli.

Famuli, quae mysteria licite exhibere possint domino, abuturo, ut ferre scripta, internumta ad foeminas, & de multis aliis, etiam quando famuli non sunt, latissime l. i. toto c. 7. Et specialiter quando haec liceant feruis, ibi numero 30.

Fautores.

Fautores haereticorum, vide verbo absolutio.

Foetus.

Foetus an sit animatus, si dubitatur, vide verbo abortus.

Festa.

Festa ignorans, vide ignorantia facti.

Festi ad violationem quando modice materiae sive laborando, sine efficiendo laborare alios, adueniunt, vide verbo materia parua.

Festum sancti non canonizati, an possit Episcopus instituire, lib. 2. c. 43. n. 9.

Feudi.

Feudi confiscatio, vide verbo confiscatio feudi.

Fidei, & Fideles.

Fidei baptizatus, vide verbo baptismus.

Fido consenti commutato voto, lib. 4. cap. 51. num. 1. & c. 55. num. 20.

Fidus consentus commutantis, & dispensantis reddit inualidam commutationem, & dispensationem, lib. 4. cap. 47. num. 3. Non tamen id praesumendum est, quando clara

sunt verba concessiois, ibi num. 4. Fictio autem consentus subditi acceptantis dispensationem, vel irritationem, quid operetur, ibi n. 5. In commutationem, ibi n. 6. Quomodo consualeant irritatio, commutatio, & dispensatio cessante facto consentu, ibi n. 7.

Fidei, & Fideles.

Fidei praecipuum an obliget, & quando, lib. 2. cap. 1. a n. 1. usque ad 4.

Fidei confessio, vide confessio fidei.

Fidei, & blasphemiae tentationes qualiter repellendae sint, & quae sint dissensus signa, lib. 2. c. 7. n. 13. & 14.

Fidei dispensatio, vide disputatio fidei.

Fidei professio qualiter Episcopis, parochis, praeratis religiosorum, magistris, doctoribus, canonicis, & aliis habentibus dignitatem sit necessaria, & an regala beneficium ejus fructus, aut iuvari possit tempore statutum, & transacto eo tempore teneatur, libro 2. toto capite 5.

Fideiubere an liceat clerico, lib. 4. c. 8. num. 19.

Fidei iussor haereticus, vide verbo fideus.

Fidei bona, aut male possessor, vide verbo possessor.

Fides quando ita censetur proposita infidelibus, vel baptizatis inter ipsos, aut inter haereticos nutritis, ut teneatur credere, & an teneatur eam audire, lib. 2. c. 1. a n. 4. usque in finem.

Fides quo ad ea quae explicitè credenda, & scienda sunt, vide verbo credere.

Fides bona an praesumatur, quando procedit ignorantia facti, esse debet titulus, lib. 2. c. 23. a n. 43. Et quid ex ignorantia juris, ibi num. 44. & 45. Et an detur bona fides abique titulo, ibi num. 42.

Fides bona quando oritur ex juris ignorantia, lib. 2. c. 23. a num. 161. usque ad 168. Et quid si est ignorantia juris naturalis, ibi num. 161. Et quid si ignoret possessor bonae fidei se teneri ad restituendum id in quo dicitur euasis, l. 1. bi numero 11. Et ex qua ignorantia facti, ibi numero 160. Et qualiter iudicabitur invincibilis, & an aliter in personis timoratis, quam in non timoratis, eodem numero 160.

Fides bona vera quando dicatur, lib. 2. c. 23. numero 159. & 160. Et quando fit mala fides praesumpta per liris contestationem, aut denuntiationem, ibi a numero. 190. usque ad 193.

Fides dubia, an sit bona, vel mala quo ad fructus acquirendos, lib. 2. c. 23. a num. 171. usque ad 189.

Fides an seruanda sit eam non seruans, lib. 3. c. 17. n. 16.

Fideles quando peccent dimittendo signa fidelium, aut assumendo infidelium, aut carnibus inter ipsos vescendo, aut haereticorum conuociones audiendo, vide confessio fidei.

Filii haereticorum, fautorum, & receptorum, & defensorum, an liberentur a patria potestate, & valeat emancipatio, aut substitutio pupillarum postea facta, lib. 2. c. 24. a num. 1. usque ad 7.

Filii horum, & committentium crimen laesae majestatis quomodocumque illegitimi, an incurrant penas in filios eorum latis, lib. 2. c. 27. num. 1. Quid si nati, aut concepti sint ante parentum delictum, ibi a numero 6. usque ad 17. An hic etiam priuenter legitima paternae, ibi num. 16. Ad quorum descendendum gradum extendatur haec pena, ibi numero 2. Quid quando parentes admittuntur ad reconciliationem, ibi numero 21. Quid si parentes consuerit ad fidem comburantur, eo quod relapsi, aut haereticus, aut negatiui, aut quia contumaces damnantur in absentia, ibi a num. 22. usque ad 26. & num. 16. Quid si parens tamquam falsus testis in causa haereticis comburatur, ibi numero 25. An exigatur sententia condemnans parentes, ut haereticos, ut filii has penas incurrant, ibi num. 27. An eas euadant, si parentes inquisitoribus denuntient, ibi num. ultimo.

Filii.

Filii haereticorum, receptorum, fautorum, & defensorum, quando sint irregulares, & quis cum illis dispense, lib. 2. c. 28. a n. 6. usque ad 10. Quid de filiis Judaeorum, aut Manichaeorum aut catechumenorum, ibi a nu. 11. usque ad 15. Et juramentum qualiter possit verè praerari, cum paratur esse esse Christiano veteres, ibi num. 16. Et quando sint demerandi, ubi editum jubet, ut denuntiantur jurantes falsò aliquid esse Christianum veterem, ibi n. 17. Et an filii hi sint infames, ibi a n. 2. usque ad 5.

Filii haereticorum an possint praercriptione tueri aduersus penas contra ipsas latis, l. 2. c. 22. n. 42.

Filii hi an priuenter beneficiis, siue obtentis ante parentum delictum, siue post, & sint inhabiles ad obtinenda officia publica, l. 2. cap. 28. num. 26. usque ad 32. Et an hi effecti inhabiles possint beneficia antea obtenta permutare, an permutatio omnino non valeat, ibi num. 33. & 34. Et quid de filiis committentis crimen laesae majestatis humanae, ibi a numero 18. usque ad 25. Et quid de pensionibus, ibi num. 35. & 36.

Filii an teneatur ad vota parentum nomine ipsorum filiorum emissis, l. 4. c. 15. a n. 22. usque ad 24.

Filii sodomitae amittant majoratum, libro 2. cap. 30. numero 1.

Filii

Filii committentium crimen laesae majestatis divinae, vel humanae, an priuenter nobilitate sanguinis, aut privilegio, lib. 2. c. 29. a n. 1. usque ad 8. Et an sint incapaces succedendi ex ultima voluntate, aut contractu, ibi a n. 9. usque in finem.

Filii reorum laesae majestatis diuinæ, vel humanae, an excludantur a successione cuiuscumque majoratus, & jurisdictionis, & dignitatis, siue sit primi possessoris, siue aliorum, lib. 2. toto c. 30.

Filius, cujus parens est in graui necessitate, an possit ingredi, vel teneatur exire ex religione, l. 4. c. 10.

Filiis an referetur legitima, & alimenta ex bonis publicatis parentum, l. 2. c. 16. a n. 25. usque in finem.

Filiorum illegitimorum vota irritata quis possit, l. 4. c. 35. num. 32.

Filium unum offerens religioni, vide verbo commutatio.

Filium talem offerens religioni, an possit alterum dare, l. 4. c. 49. num. 17.

Filiusfamilias an in hoc regno contraclum facere possit, absque patris licentia de tertia bonorum aduentitiorum parte, de qua potest testari, l. 2. c. 15. n. 7. & 10.

Filius affectu jure communi an exeat patri potestatem per matrimonium, lib. 4. c. 35. n. 31. Quid affectu jure Castelle, ibi n. 32. & 33. An liberetur potestate patris proferentis, ibi n. 44. Quid per noitiatum patris, aut filii, ibi n. 45. Quid si filius proferatur, & ejectus sit, an ad patris potestatem redeat, ibi n. 46.

Filius an teneatur alere patrem haereticum, aut e contra, l. 2. c. 24. n. 7.

Finalis.

Finalis causa voti, vide verbo causa.

Finis.

Finis quando annullat votum, aut professionem, verbo votum, & verbo professio.

Finis rei spiritalis, quando est vana gloria, an sit mortale, l. 1. c. 3. n. 1.

Finis dilectionis Dei, vide verbo charitas.

Fiscus.

Fiscus publicans bona, vide verbo confiscatio bonorum, & reuocans alienationes, vide verbo alienationes.

Fiscus reuocans alienationes factas ab haereticis, & ab aliis quorum bona publicantur ipso jure, an teneatur stare locutioni factae per eos, ibi n. 53. An teneatur stare debita creditoribus, siue sine contracta antea, siue post delictum, siue bona sint in eodem, siue in diuersis territoris, ibi a n. 74. usque ad 78. Et an fideiussor haereticus conuentus possit petere exemptionem fieri contra fisum, n. 79. Et an quando est locus vice executivae contra haereticum, sit etiam contra fisum, & debeat summaria solum cognitione solui, & instantia cepta contra delinquentem sit prosequenda contra fisum, ibi a num. 80. usque ad 82. Et an fisus teneatur facere inuentarium, & eo non confecto debeat soluere ultra vires bonorum, ibi n. 83. Et an teneatur reddere rationem tutelae, vel curae, quam habebat condemnatus, ibi n. 84. Et an fisus praeratur in expensis litis creditoribus condemnati, & quibuscumque creditoribus ex delicto, ibi a numero 93. usque in finem. Et an hi condemnati possint exigere debita a suis debitoribus, & debitors liberentur soluendo fisico, ibi numero 85. Et liberetur condemnatus obligatione soluendi creditoribus, licet ad pinguem fortunam veniat, vel ad pristinum statum restitatur, & similiter liberetur ejus fideiussor, ibi a numero 86. usque ad 92.

Fiscus an succedat in bona publica tamquam haeres, lib. 2. c. 14. num. 4.

Forma.

Forma verborum in commutatione, dispensatione, & irritatione, l. 4. c. 47. n. 42.

Si factio admittat impedimentum, an censetur dispensare superior, a n. 47. usque ad 49.

Formis.

Formis penitentiae, & conscientiae, an sit idem, l. 4. c. 43. num. 18.

Fraus.

Fraus voti, vel juramenti tacita in dispensatione, l. 4. c. 47. num. 37.

Fratres.

Fratrum necessitas an impedit religionis ingressum, vide verbo religio.

Frans.

Frans ex quibus conjecturis praesumatur, l. 2. c. 21. a num. 5. usque ad 22.

Frequentia.

Frequentia voutum an concedat potestatem dispensandi ei, qui alias eam non habet, l. 4. c. 40. n. 29.

Fructus.

Fructus quo ad confiscationem, vide verbo confiscatio.

Fructus beneficium, vide beneficium.

Fructus qualiter perdantur per confiscationem bonorum, vide verbo, confiscatio bonorum.

Fructus quid, & quatuorplex sit, & in particulari de aliquibus an sint naturales, an industriales, l. 2. c. 22. a n. 48. usque ad 60. Et qui dicantur fructus percepti, & qui percipiendi, ibi

n. 67. In dubio an praesumatur consumpti, ibi n. 74. Et de fructibus quo ad restitutionem faciendam eorum a possessore bone, & male fidei, vide verbo possessor.

Fructuum praercriptio, vide praercriptio.

Furtiva.

Furtiva res si vendatur, an dominium pretii transeat in futurum, & dominium rei in euentum, l. 2. c. 23. n. 34.

Furtum.

Furtum inuestigare interrogando astrologos, vide astrologia.

Futura.

Futura vota an possint irritari, l. 4. c. 24. a n. 48.

G

Gloria vana.

Gloria vana de peccato mortali quando sit, velle, vel alium iactando, vel audiendo laudes, & quales circumstantiae fatendae sint, l. 1. c. 3. a n. 4. usque in finem. Et quando sit mortale se laudare falso, aut falsas laudes acceptare de bono opere, & an aliquando retitendi obligationem inducat, ibi n. 2. & 3. Et an res sacras principaliter ob vanam gloriam efficere sit mortale, ibi n. 1.

H

Habitus.

Habitum infidelium gestare, vel fidelium deponere, vide verbo confessio fidei.

Habitus gestandi beatarum votum, vide verbo beatarum.

Haereticus, & haereticitas.

Haereticus an irritetur vota defuncti realia, l. 4. c. 24. n. 56. & 57. Quid per potestatem a Trident. concilio Episcopis ad conuertenda legata pia, ibi n. 58. Et quis in eis dispense, vide verbo dispensare.

Haereditas quando ad eam vocantur haeredes ab intestato habetur pro non scripta, & redditur incapax institutus, scilicet quando vocatur fisus, l. 2. c. 14. num. 32. Et qualiter confiscetur, vide confiscatio.

Haereditas delata, & nondum adita, an publicetur, & possit in fraudem creditorum, & fisici repudiari, vide verbo confiscatio.

Haeres qualiter teneatur ad vota defuncti, & omnia pertinentia ad hanc obligationem, & quando omnia nequit soluere, l. 4. c. 15. a n. 25. usque in finem.

Haeres quilibet an teneatur in solidum soluere debita, aut legata defuncti, l. 4. c. 15. a n. 42.

Haeres non faciens inuentarium an teneatur integrè ad vota defuncti legata, vel debita, l. 4. c. 15. n. 37.

Haeres nequeus soluere omnia legata, eò quòd excedunt haereditatem, quid facere teneatur, ibi n. 40.

Haereticus, & haereticus.

Haereticus interna, vide verbo absolutio.

Haereticus absolutio, vide verbo absolutio.

Haereticus fautores, & defensores, & receptores, quando sint infames, l. 2. c. 26. n. 1. 2. & 3.

Haeretici bona qualiter possint praeribi, l. 2. c. 22. a n. 37. usque ad 42.

Haeretici seruis, vide seruis.

Haeretici fideiussor, vide fisus.

Haereticorum credentes, fautores, defensores, receptatores qui sunt, Et quando incurrant excommunicationem, & quando legentes, tenentes, imprimentes, defendentes libros eorum, & quis an inquisitoribus, vel Episcopo possit dare illos tenendi, aut legendi licentiam, l. 2. toto c. 10. Et an tenentes eos, vel alios vitos, possint propria auctoritate comburere, ibi n. 56.

Haereticorum fautorum, & defensorum filii, vide verbo filii haereticorum.

Haereticus quis dicatur, & quid sit haereticus, & quemam sint ad haereticum requisita, & an talis dicatur proferens haereticum per ignorantiam crassam, vel affectatam, vel baptizatus fidei, aut ille, cujus baptismus est nullus, aut baptizatus nutritus inter haereticos, vel infideles ab infantia, si postea negat fidem, lib. 2. toto c. 7. Et an differat specie ab apostasia a fide, & quid sit apostasia a fide, & sit necessario fatenda circumstantia hujus apostasiae, vel errorum, in quos haereticus incidit, & an apostata a fide incurrat omnes haereticorum penas, ibi a num. 15. usque ad 18.

Haereticus, aut apostata solum exterior, aut cultum idolorum exterius exhibens, an incurrat haereticorum penas, aut excommunicationem aliquam, lib. 2. c. 7. n. 8. 9. & 10.

Haereticus, aut apostata internus an incurrat excommunicationem, & reliquis penas, & per quem actum censetur externus, lib. 2. toto c. 8. Et quid si haereticus est occulta per accidens, an incurrat excommunicationem, & amissionem bonorum, ibi n. 6.

Haereticus an iuste puniatur, & incurrat excommunicationem, & an sit latum vitandus, etiam si sit declaratus haereticus, & qualiter liceat cum illis conueneri, & in quibus locis haereticorum, & ab eis sacramenta recipere, & cum eis matrimonium inire, l. 2. toto c. 9.

Haereticus

Hæreticus an statim amittat omnem jurisdictionem, l. 2. c. 9. num. 10.
 Hæreticus absolutus in solo foro conscientie etiam ab Inquisitoribus, vel Papa, an puniri possit, si accusetur, lib. 2. c. 12. num. 7.
 Hæreticus qualiter amittat bona, & eorum dominium, l. 2. c. 22. à n. 2. usque ad 5. Et de obligatione restituendi scilicet ante, & post sententiam etiam occultando, vel negando delictum, vel iniuste appellando, vel possessoribus occultantibus, ibi à n. 6. usque ad 30.
 Hæreticus an sit capax hereditatis, legati, fideicommissi, donationis, l. 2. c. 14. à n. 31. usque ad 40.
 Hæreticus quo ad irregularitatem, & dispensationem cum illo, vide irregularis.
 Hæreticus quo ad beneficia, vide beneficium.
 Hæreticus contumax combatus in absentia an postea comparens audiatur quo ad bona sibi restituenda, l. 2. capit. 20. num. 27. 28. & 29.
 Hæreticus condemnatus qualiter non debeat soluere decima, vide verbo fiscus.
 Hæreticus quo ad alienationes, vide verbo alienatio.
Heres.
 Herus, magister, & dominus an possint irritare vota minorum impuberum parentibus, & tutore, & nutritius vel nutricius vota expositi, lib. 4. c. 35. n. 83. 84.
Hora.
 Hora natiuitatis, vel dies, vel annus si non constat, vide verbo etatis.
 Horam canonicam intermitsens animo iterum incipiendi an possit profecti, l. 1. c. 13. num. 16. Et an satisfaciatur recitando eam tempore missæ, eo l. 1. c. 14. n. 11.
 Horas integras recitare non potens, an teneatur ad partem, l. 1. c. 19. à n. 42.
Humilis.
 Humanis carnibus vesci an liceat, vel tempore extremæ necessitatis teneatur vesci illis, vel liceat sumere medicinas, in quibus illæ misceantur, l. 1. c. 18. à num. 11.
I.
Iactantia.
Iactantia de peccato, vide verbo gloria vana.
Idolatria.
 Idololatria quid sit, & in quo ejus ratio consistat, & an contingat absque heresi, l. 2. c. 37. n. 22. & 23.
Jejunium.
 Jejunia ignorans, vide ignorantia facti.
 Jejunii ad fractionem quando multiplicata comestio modica sufficiat, vide materia parva.
 Jejunii die vendere, vel dare, vel condire, vel ministrare ad mentem volenti id frangere an liceat, libro 1. cap. 7. numero 34. & 35.
 Jejunium diei Domini quando sit licitum, lib. 2. c. 37. à n. 11. usque ad 15.
 Jejunium voto vel penitentia injunctum, vide verbo votum, & verbo penitentia, & quomodo intelligendum.
 Jejunium cum pane, & aqua, an solvatur bibito vino, nec amplius obliget, & an tunc obliget ad jejunandum jejunio communi, & quid si vouerit se jejunaturum abstinendo ab aliquo cibo, vel se non comesturum, nisi illum cibum, vel nisi panem, & aquam, l. 4. c. 11. n. 45.
 Jejunium voto, penitentia, vel jubileo injunctum, an possit impleri edendo lacticia, vel anticipando horam, l. 4. c. 11. à n. 49. usque ad 53.
 Jejuniam regulæ an obliget fratres Franciscanos minores viginti primi anni, l. 4. c. 11. n. 56.
 Jejunium totius quadragesimæ implere non potens an teneatur ad partem, l. 1. c. 19. n. 7. 8. & 9.
 Jejunium quo ad peregrinos, vide verbo peregrini.
Ignarus.
 Ignarus superior voti deengan licentiam illius adimplendi an dicatur illud irritare, l. 4. c. 25. n. 23.
Ignorantia.
 Ignorantia quæ sit, & quid unquamque, l. 1. c. 16. à n. 1. usque ad 7. Et an detur aliqua vincibilis, & quæ non sit crassa, & quid sit crassa, ibi n. 7. Et in aduerentia, seu obliuio, an eodem modo distinguantur, ibi n. 8. Et an ignorantia iniuincibilis, aut excuset à culpa, & quid quando sola circumstantia sic ignoratur, ibi n. 9. & 10. Et quid quando ignoratur, aut non aduertitur esse mortale, & actus cum tali ignorantia sit bonus, ibi n. 11. & 12. Et quid de ignorantia pœnæ, ibi n. 15.
 Ignorantia iniuincibilis concomitans an excuset à culpa, restitutione, & censuris, l. 1. c. 16. n. 13. & 14.
 Ignorantia iniuincibilis malicie actus interni sciendi malitiam actus externi an excuset, lib. 1. c. 16. num. 16. & 17. Quid de ignorantia, qua quis ignoraret esse malum operari cum dubio pratico, aut imperare actum malum, ibi numero 18. & 19.
 Ignorantia, obliuio, & inaduerentia, an sint culpabilia, quando nulla actualis aduertentia ad malitiam objecti, aut

partem ejus præcessit, l. 1. c. 16. n. 20. & duplici sequenti. Et an exigatur plena actualis aduertentia ad malitiam mortalem, ibi num. 23. An sit sit debuisse scire, aut aduertere, & an hæc æquiparentur actuali scientiæ, & aduertentia, ibi n. 24.
 Ignorantia an excuset effectum, ne dicatur voluitus in causa, quando ejus nulla præcessit cognitio, lib. 1. cap. 16. num. 24.
 Ignorantia tam juris, quam facti an excuset in foro conscientie, lib. 1. c. 16. n. 26. Et quid si sit legum ad statum pertinentium, ibi n. 27. Et quid si conscientie malicie actus, actu non recolat, dum facit, ibi n. 28. Et quid si opus periculosum aggregatur abique periculi aduertentia, ibi n. 29. Quid si obliuio, vel inaduerentia exculpa contingerit, ibi n. 30.
 Ignorantia an dicatur iniuincibilis, quando peccatum fuit ejus causa, quod ratione scientiæ vitandum non erat, l. 1. c. 16. num. 30. & 31.
 Ignorantia iniuincibilis rerum fidei, & juris naturæ an debeat, lib. 1. cap. 16. num. 32. & 33. Vide etiam verbo credere.
 Ignorantia facti, vel juris inaduerentia, vel obliuio, ut reputet iniuincibilis, qualis diligentia adhibenda est, lib. 1. c. 16. à n. 34. usque ad 36. Et an excusetur ignorantia jejunia, vel festa, siue vadat, siue non vadat in parochiam, in qua solent publicari, ibi n. 37.
 Ignorantia, inaduerentia, aut obliuio an excuset etiam malo effectu subsecuto dantem operam rei illicitæ, libro 1. c. 16. num. 38. Et an ebrius, & dormientes excuset ignorantia, & defectus libertatis, ita ut opera mala tunc facta ad nullam culpam imputentur, nec in se, nec in causa, nec sint consentanea, quando accidunt, ibi à num. 34. usque in finem.
 Ignorantia, obliuio, inaduerentia vincibilis, quando sunt concomitantia, an excuset à culpa, l. 1. c. 17. n. 1. & 2. Et an minuatur hæc culpa, quo sunt crassa, affectata, vel concomitantia, ibi à n. 3. usque ad 6.
 Ignorantia vincibilis, an sit per peccatum, & sit duplex peccatum committitur, & sit fatenda, & sit duplex peccatum committitur ex hac ignorantia, l. 1. c. 17. à num. 7. usque ad 16.
 Ignorantia venialiter culpabilis, an semper excuset à mortali, l. 1. c. 17. n. 17.
 Ignorantia mortaliter culpabilis, an aliquando à mortali excuset transgressionem præcepti humani aut naturalis, l. 1. c. 17. à n. 18. usque ad 21.
 Ignorantia rerum fidei, doctrine, vide verbo credere.
 Ignorantia an excuset ab heresi, vide heresi.
 Ignorantia affectata an excuset, quando decretum petit scienter fieri, l. 2. c. 10. n. 38.
 Ignorantia quando irritat professionem, vide professio, & votum.
 Ignorantia facti, & juris quando efficiant præsum malam fidem, l. 2. c. 23. à n. 43. usque ad 45. Et quando excludant bonam fidem, ibi à n. 160. usque ad 168.
 Ignorantia iniuincibilis qualiter dijudicetur, & an aliter in personis timoratis, quam in non timoratis, lib. 2. c. 23. num. 160.
 Ignorantia scientie circumstantia, vide circumstantia. *Illegitimus.*
 Illegitimum vota irritare quis possit, libro 4. cap. 35. numero 82.
Imago.
 Imaginem scemine pingere ad petitionem amassim an liceat, l. 1. c. 7. n. ultimo.
 Imagini offerens in signum falsi miraculi, aut falsi beneficii an peccet mortaliter, l. 2. c. 37. n. 9.
Impediens.
 Impediens ab ingressu religionis, aut cogens ad eum, vide verbo cogens.
Impedimentum.
 Impedimentum admittere obflans obseruationi præceptorum an sit peccatum, l. 1. toto c. 15.
 Impedimentum admittere obflans impletioni voti, l. 4. c. 16. n. 36. & sequentibus.
 Impedimenta an teneatur manifestare volens ingredi religionis, l. 4. c. 16. n. 35.
Impeditus.
 Impeditus an censatur, qui per se non potest adire superiorem, ut absolutus à referuatis, si possit mittere procuratorem, l. 2. c. 13. n. 14.
 Impediens an possit absolutus à referuatis, si sit in articulo mortis, lib. 2. c. 13. num. 36. & 37. Vide etiam verbo absolutio.
Imperatiua.
 Imperatiua adjuratio demonis, vide verbo adjuratio.
Improperia.
 Improperia alicui dicere, quod sit ineptus ad peccandum, vide gloria vana.
Impubes.
 Impubes qualiter votis obligentur, & qualiter possint religioni offerri à parentibus, vel tutoribus, vel ab ipsis extrahi, l. 4. toto c. 18.
 Impubes ordinem sacrum sumens an teneatur ad castitatem, l. 4. c. 35. n. 9. Et ejus etate quomodo computetur, ibi num. 4.

& 4. Et de qua etate valeant vota, ibi nu. 5. Et quid si malitia suppleat etatem, ibi n. 11.
 Impubes vota an omnia possint irritari, l. 4. c. 35. à num. 6. usque ad 12.
Impulsiva.
 Impulsiva causa voti, vide verbo causa.
Inaduerentia.
 Inaduerentia, vide verbo ignorantia. *Inaduerentia.*
 Inaduerentia an sit iusta causa dispensandi, vide verbo dispensandi.
Indifferencia.
 Indifferencia quando possint ministrari eis abufuro aut vendi, lib. 1. c. 7.
Indulgentia.
 Indulgentia an possint concedi catechumenis, vide verbo catechumeni.
Inebriari.
 Inebriari solito vendens vinum, vide verbo caupones.
Infames.
 Infames an perdant beneficia, sintque eorum incapaces, lib. 2. c. 28. n. 37. in solutione ad 8.
 Infames an sint capaces jurisdictionis, & dignitatis, quando sunt accessoria bonis, quorum sunt capaces, l. 2. c. 30. n. 7. in 1. ratione & 3.
Infamia.
 Infamia, vide hereticus. *Infamans.*
 Infamans iniuste proximum an possit, vel teneatur dicere se mentitum, quando verum dixit, l. 3. c. 6. n. 28.
Infans.
 Infans qualiter non teneatur præceptis, & possint ingredi monasteria, vide verbo amentis. Et Dei præcepto amoris quando obligentur, vide verbo amoris Dei. *Infidelis.*
 Infidelis quando fidem sibi propositam credere teneatur, audire, lib. 2. c. 1. à num. 4. usque in finem. Ubi etiam de baptizato nutritio ab infanzia cum heretico, vel infidelibus.
 Infideles socios ab bellum iustum accersere an liceat Christianis, l. 2. c. 31. num. 24. Et an omnis communicatio cum Judæis interdita sit, & cum infidelibus aliis, ibi numero 25. Et an licet fidelibus eorum templa ingredi, ibi num. 28.
 Infideles an teneatur præceptis Ecclesiæ, & præcepto Eucharistiæ, l. 1. c. 12. n. 14. 15. & 18.
 Infideles an possint commutare vota, l. 4. c. 49. n. 26.
 Infidelium signa gestare, vide verbo heresi. *Ingressus.*
 Ingressus religionem an possit debitis obligatus, vide verbo debitum.
 Ingressus monasteria an liceat infantibus, supra verbo infantibus.
Inhabilitate.
 Inhabilitate an possit Pontifex ad professionem, & ad vota benniti, lib. 4. cap. 24. num. 43. Et ad alia vota simplicia, num. 44.
 Inhabilis ad beneficia, vide verbo beneficium. *Inhabilitas.*
 Inhabilitas ad beneficia quando oritur ex delicto occulto, an possit tolli per dispensationem Episcopi virtute Tridentini, l. 2. c. 36. n. 18. Et an incurrat absque sententia, l. 2. c. 39. n. ult. & c. 26. n. 1.
Innocens.
 Innocens an possit interficere accusatorem, libro 2. c. 29. num. 7.
Inobedientia.
 Inobedientia ex contemptu, vel indignatione, vide verbo veniale peccatum. *Inquisitores.*
 Inquisitores an possint legere libros hæreticorum, vel legendi licentiam dare, l. 2. c. 10. n. 43. & 46.
 Inquisitores quo ad dispensationem in irregularitate hæresis, vide irregularis.
 Inquisitores an possint in foro conscientie concedere absolutionem ab heresi, & an eam possint delegare, tam in foro conscientie, quam externo, lib. 4. c. 12. à n. 1. usque ad 6. Et an absolutus ab illis, vel à Papa in foro conscientie possit puniri, si in externo accusetur, ibi n. 7. Et an ea absolutio valeat, si fide conuertatur, vel taceat aliquas hæreses, ibi n. 8. & 9.
 Inquisitores qualiter procedere possint contra diuinantes, & diuinationis liberos tenent, l. 2. c. 38. n. 92. & 93.
Instantia.
 Instantia cepta contra delinquentem an sit prosequenda contra situm, vide confiscatio. *Intentio.*
 Intentio satisfaciendi præcepto an requiratur ita ut habens contrarium non implet, & an requiratur, ut actu humano, & libero impletur, ita ut non satisfaciatur vi, vel metu implens, vel dum est ebrius, nec enadat latam excommunicationem in non implentes, l. 1. toto c. 13. Et quando sunt præcepta, cui censetur satisfaciendum, eo l. 1. c. 14. n. 8.

Intentio dubia uouentis, vide verbo dubium. *Interdictum.*
 Interdictum an incurrat in dubio, libro primo, capit. 10. num. 63. *Interficere.*
 Interficere accusatorem an liceat innocentem in sui defensionem, l. 2. c. 29. n. 7. *Interna.*
 Interna peccata an referuntur, vide verbo casus peccati.
 Interna vota, & de re interna an commutari valeant, lib. 4. c. 24. n. 39. & 40.
 Interna hæresis an sit referuata, vide verbo absolutio.
 Interna vota an subjiciantur dispensationi, libro 4. capit. 37. num. 35. *Interpretatio.*
 Interpretatio privilegii religionis dispensandi, l. 4. c. 43. n. 22. & privilegiorum bullæ, vide verbo bulla. *Interrogare.*
 Interrogare quid liceat demonem, vide verbo adjuratio. *Inuius.*
 Inuito an detur irritatio voti, l. 4. c. 24. n. 23. *Irregularis.*
 Irregularis an sit quicumque etiam Episcopus, vel iudex, qui prauo exemplo incitat ad homicidium, libro 1. capit. 6. num. 5.
 Irregularis an sit dans causam abortui, vide verbo abortus.
 Irregularis an sit hereticus, vel apostata, vel abjurans de vehementi, vel suspensus de heresi, & fautores, defensores, receptores, adorantes demonem, vel cum ipso pactum inuentus, & quando Episcopus possit, vel inquisitores in hac irregularitate dispensare, l. 2. toto c. 25.
 Irregularis an sit schismaticus, libro secundo, cap. 28. num. 9. & 11.
 Irregularitas quo ad filios hæreticorum, & fautorum, & quo ad descendentes ex Judæis, vel Mauris, vide filii.
 Irregularitas quando incurrat in dubio, l. 1. c. 10. à num. 38. usque ad 50.
 Irregularitatis dispensatio ab Episcopo, vide verbo dispensatio. *Irrita.*
 Irrita an sint vota emissa inconsultis superioribus ab his qui dominatum potestati eorum subditi sunt, l. 4. c. 25. n. 4. & 5. Quid si vota sint de rebus non uentis, ibi n. 6. Quid si debeant subditi secundum perfectionem regulæ ea aperire, & credatur fore, ut superior eis contradicat, ibi n. 7. Quid si sint de rebus prohibitis huic subdito, ibi n. 8. Quid si prohibito regulæ sit non solum quo ad modum, sed absolute ne fiat vota, ibi n. 9. & 10. Quid si solo superioris præcepto sit res illa absolute interdita, ibi nu. 11. Quid si quis uoueat transire ad fructualem religionem contra interdictionem Pontificis, ibi nu. 12. & lib. 4. c. 33. n. 2. Vota subditorum realia an sint irrita, lib. 4. c. 25. à num. 13. usque ad 16. An sufficiat taciturnitas, aut ratihabio superioris, ut vota de rebus uentis possint impleri, ibi n. 17. An subditi peccent emittentes vota de his prohibitis, non præhabita superioris licentia, ibi nu. 18. Maxime si hi intendant se obligare ad ea implenda inconsulto superioris, ibi nu. 19.
 Irrita, & nulla an sint subditorum vota de rebus licis ante superioris licentiam, l. 4. c. 25. num. 21. *Irritabile.*
 Irritabile an sit à patre votum emissum à filio dubitante, an emiserit ante pubertatem, aut post minorem etatem, lib. 4. c. 32. n. 1. & 2. Quid si dubitatur emisse ante emancipationem, ibi num. 3. Quid si filius opinetur emisse post illam etatem, ibi num. 4. Quid in dubio an completus sit annus pubertatis, aut minoris etatis hora, ibi nu. 5. Quid in tutore, & curatore, ibi nu. 6. Quid in aliis subjectionibus, quando est dubium, aut opinio, ibi num. 7. Quid si dubium aut opinio sit de voti confirmatione, aut simul de hac, & voti emissi tempore, ibi nu. 9. Quid si dubitetur de valore ratificationis, eo quod dubitetur, an memoria prioris voti tunc adfuerit, ibi nu. 10. Vel quia ratificans dubitat, an ignorantia potestatis irritandi ductus, aut independenter uouerit, ibi nu. 11. Quid si ratificans immemor fuit potestatis irritandi, ibi numer. 12. Quid si dubitetur, an votum sit emissum in tempore solute subjectionis, ibi nu. 13. Quid si dubium sit, an filius promiserit de peculio aduentitio, an de castrensi, ibi n. 14. Quid si dubitetur de legitima superioris irritatio potestate, ibi nu. 15. Quid si facta iuste irritatione in his dubiis, constet veritas, ibi num. 16.
 Irritabilia an sint opera personalia, in quæ commutatur impuberis votum, l. 4. c. 30. n. 46. 47. & 48. Et an tunc possit uouens redire ad materiam prioris voti, & adhuc possit irritare, ibi n. 49. Quid si impubes votum personale emisit implendum post pubertatem, an post illam pater irritare, ibi nu. 50. Quid si sit conditionale, vel pœnale, & conditio impletur, aut pœna incurritur post pubertatem, an possit irritari, ibi nu. 51. 52. & 53. Quid si pubes uouit non petere irritationem, dispensationem, aut commutationem voti tempore impuberitatis emissi, ibi n. 54. 55. & 56. Et quid si impubes uouit religionem uagè, aut jejunium indeterminatè, & pubes determinauit, ibi n. 57. 58. & 59.

aut eorum, aut in tribemibus existentium, aut novitiorum jam in alia religione, aut votorum in seculo, aut novitiatu emissorum, lib. 4. c. 33. n. 25. Quid de votis novitiorum, ibi n. 26. 27. & 28. Quid si novitii in religione emiserint, ibi n. 29. An vota novitiorum sint suspensa durante novitiatu, ibi n. 30. & 31. Et tunc quae vota personalia possit tunc superior suspendere, ibi n. 32. 33. 34. Vel magister novitiorum, ibi n. 35. Quid in votis realibus, ibi n. 36. An tunc ipso jure suspendantur aliqua personalia, ibi n. 37. Sive sint emissa in novitiatu, sive antea, ibi n. 38. Egresso novitio an reuiviscant ea vota, ibi n. 39. & 40. An novitii vota, possint commutari in religionis opera, ibi n. 41. Quid si postea egrediantur, ibi n. 42.

Irritare an possit vir uxoris, lib. 4. c. 34. n. 2. Quid si vir aut uxor sint mancipia, ibi n. 4. Quid de voto uxoris emisso in subdium terrae sanctae, ibi n. 5. Quid de votis emissis in matrimonio rato nondum consummato, animo ad religionem transeundi, ibi n. 6. An ob fornicationem viri, vel uxoris priuenter hoc irritandi jure, ibi n. 7. Quid de votis emissis ante matrimonium, vel tempore alterius matrimonii, vel tempore diuortii, aut si facta sunt tempore matrimonii, & est diuortium, aut tempore quo impubes uxor arat sub patris potestate, ibi n. 8. Vir an possit irritare votum calitatis abique sua licentia emissum, ibi n. 9. & 10.

Quid in voto non exigendi debiti, ibi n. 11. Quid in voto calitatis ex licentia viri, ibi n. 12. & 13. Quid si communi consensu emissum sit, ibi n. 14. & 15. Quid si communi consensu vocatus uterque, aut alter religionem, vel ordinis sacri assumptionem, & alter calitatem, an ut uterque maneat coelestis, aut castitatem seruet, aut religionem ingrediatur, ibi n. 16. Quid si iterum sibi dent facultatem in corpus, an possit vir vota illa communia antea consensu communi emissa irritare, ibi n. 15. Quid de aliis votis communi consensu emissis, aut implendis soluto matrimonio, ibi n. 18.

Irritare an possit uxor aliqua voti viri, lib. 4. c. 34. n. 19. & 20. Quid in votis viri, de abluentia nimia, vigiliis, & precibus, ibi n. 21. An possit irritare in totum, vel in salam partem sibi praedictantem, ibi n. 22. Quid in voto peregrinationis, ibi n. 23. Si sit in subdium Terrae sanctae, ibi n. 24. Vel sit votum mandati habitus eremitae, aut tertii ordinis Dni Francisci, ibi n. 25. Aut in Praedicatorum familiae, aut rei familiaris, ibi n. 26. Aut sit votum non petendi debitum, ibi n. 27. Quid si conjux in notorium fornicationem incidat, ibi n. 28. Quid in votis a viro emissis ante matrimonium, aut tempore diuortii, aut diuortio secuto, ibi n. 29. Quid si vir ex uxori licentia venerit, ibi n. 30. Quid si votum sit calitatis ex licentia uxoris, aut communi consensu emissum, etiam uterque postea sui corporis nouam potestatem tradat, ibi n. 31. Ubi de aliis votis communi consensu factis ab altero conjugum, quando uterque communi consensu erat voto calitatis ligatus, ibi n. 32. Quid de votis emissis postquam conjugum communi consensu vouerunt religionem, aut alter religionem, ordinisve sacri susceptionem, & alter calitatem, ibi n. 33. An vota uxoris irritata a viro, aut viri irritata ab uxore reuiviscant, ibi n. 34.

Irritare vota filii ferui, aut liberi, an possit pater servus, aut liber, l. 4. c. 35. n. 53. Quid si postea uterque liberetatem alteretur, ibi n. 54.

Irritare an possit tutor omnia vota impuberis, sicut & pater, lib. 4. c. 35. n. 60. Quid in curatore circa vota realia, & mixta minoris, etiam quando peregrinatio est in subdium Terrae sanctae, aut pro abolitione, aut quando bona codunt in consequentiam voti personalis, ibi n. 61. Quid si votum minoris sit juramentum firmatum, ibi n. 62. Quid in eius voto de peculo caltrensi, vel quasi, n. 63. & 64. Quid in voto eius, qui veniam impetravit aetatis, vel emisso post viginti quintum annum, ibi n. 65. Aut emisso post matrimonium, aut emancipationem, ibi n. 66. Quid quando administratio bonorum auferatur patri, aut si pater non habet usufructum, quid possit curator, ibi n. 67. Quid de procuratore prodigo majori dato, ibi n. 68.

Irritare an possit pater, & curator personalia puberum vota praeter votum religionis lib. 4. c. 35. n. 13. 14. & 15. Quid si praedictae patriae potestati, ibi n. 16. Quae cum praedictae, ibi n. 17. An plura vota filie, quam filii irritare possit pater, ibi n. 18. An tantum quatenus patri nocent, ibi n. 19. An irritata reuiviscant, ibi n. 20. Quid in votis realibus, ibi n. 21. Quid in votis mixtis, ibi n. 22. Quid si puberes illi habeant peculum caltrense, vel quasi, ibi n. 23. Quid si votum reale accedat personali, ibi n. 24.

Quid si bona promittantur simul cum ingressu religionis, vel sub eius conditione, ibi n. 25. Vel si sit votum eundi in subdium Terrae Sanctae, ibi n. 26. Aut, eundi Romam, ut absoluantur a sancto reservato: ibi n. 27.

Irritare an possit pater vota realia filii, qui uxorem duxit, lib. 4. c. 35. n. 31. & 33. Quid de aliis votis realibus filii emancipati, ibi n. 34. Quid de votis minoris insigniti sacris ordinibus habentis aliqua bona potestate acquisita, ibi n. 35. Vel non habentis bona, & an liberetur talis filius patris potestate ob ordinem sacrum,

ca vota ante matrimonium emissa, ibi n. 12. Quid devotis realibus puberum non habentium patrem, aut curatorem, ibi n. 13. Quid de votis feruorum ante seruitutem factis, ibi n. 14. Quid si superiores his dent iterum licentiam, aut finiatu potestas eorum, an teneantur praedicti libditi vota, ibi n. 15.

Irritari an possint perfectae, ita ut non reuiviscant vota ante subjectionem emissa, l. 4. c. 31. n. 1. & 2. Quid de votis emissis ante ingressum religionis, ibi n. 3. Et in Soc. Jesu, ibi n. 4. De votis impuberum sui juris, & sponiae sub patris cura, ibi n. 5.

Irritari an possint vota conditionalia emissa tempore sui juris, quando conditio impletur tempore subjectionis, vel emittuntur pro tunc implenda, & an reputentur tamquam eo tempore emissa, l. 4. c. 31. n. 17. & 18.

Irritari an possint omnia vota impuberis, l. 4. c. 35. n. 6. & 7. Quid de voto religionis, ibi n. 8. Quid in voto de peculo caltrensi, vel quasi, ibi n. 10. Quid si impubes malitia suppleante aetatem ineat matrimonium, aut alio modo emancipetur, ibi n. 12.

Irritari an possint a patre vota filifamilias emissa ante annum vigesimum quintum, l. 4. c. 35. n. 23. & 29. Quid de votis mixtis, & personalibus praedictantibus patri, ibi n. 30. Quid de curatore, ibi n. 64.

Irritari an possit votum poenale quo ad poenam principalem, & e contra, l. 4. c. 22. n. 9.

Irritari quomodo possint vota, quando est aliquod dubium, vide verbo dubium.

Irritata

Irritata vota an reuiviscant, l. 4. c. 25. n. 2. & 3. Et quando reuiviscant improprie irritata, ibi n. 5. Et an vota filiorum impuberum, & puberum, religiosorum, uxorum, & feruorum vere irritentur, & non reuiviscant, ibi n. 4. Quid de votis Episcoporum irritatis a Pontifice, ibi n. 6. Et de votis beneficium habentium irritatis ab Episcopo, ibi n. 7.

Irritata semel vota, de quibus lib. 4. c. 30. an reuiviscant, ibi n. 33.

Irritatio juramenti, vide verbo juramentum.

Irritatio voti poenalis an petat mentionem poenae, vel irritatio poenae mentionem materiae principalis fieri, an fiat sit solius voti mentionem fieri, lib. 4. c. 22. numero 9. & 10. Et quid si poena fuit, nisi intra tantum tempus hoc fecero, & nondum accessit id tempus, at jam non potest perici opus promissum, ibi n. 26.

Irritatio

Irritatio voti quid sit, & qualiter differat a commutatione, & dispensatione, l. 4. c. 24. n. 2.

Irritatio voti quod sit, & quomodo differat a voti suspensione, ibi n. 3. & c. 26. n. 1. An irritatio impropria, & indirecta competat quibuscumque superioribus, & respectu quorumcumque subditorum, ibi n. 4. An utraque irritatio sit actus jurisdictionis, & facta ab excommunicato valeat, ibi n. 5. An sit opus, imponere aliquid ei, cui votum irritatur, aut possit superior solum suspendere, aut partim irritare, ibi n. 6. An irritatio ad suuvalorem, & honestatem petat causam, ibi numero 7. usque ad 13. An subditus peccet petens voti irritationem ab aliquo, causa, ibi n. 14. & 15. An quaecumque causa letis fiat sit, ibi n. 14.

Irritatio laicis facta a Pontifice votorum an valeat, l. 4. c. 24. n. 17. & 18. Quid de votis clericorum, ibi n. 19. Quid de votis religiosorum, & an sit supremus eorum praetatus.

Irritatio voti an possit concedi subdito invito, ibi n. 25. Quid de dispensatione, ibi n. 26. Quid de commutatione, ibi n. 27.

Irritatio voti an exigat, ut exprimat superiori, & quae taciturnitas veri, aut expressio falsi illam viciet, ibi n. 61. Remissive, ubi eodem modo, an irritatio voto principali maneat poena accessoria irritata.

Irritatio propria, & directa an sit in casibus numeratis lib. 4. c. 27. a n. 9. usque ad 18. Ita ut votum non reuiviscat, ibi n. 17. Et quid si vota emissa sint de licentia superioris in tempore soluta potestatis illius, ibi n. 20. Vel superior dicat subdito se dare illi licentiam irreuocabilem, & eum dominum materiae constitutur, ibi n. 21. Et quid in promissione facta homini ex superioris licentia, ibi numero 22. & 23.

Jubilans

Jubilaei virtute absolutus, vide verbo Bullae.

Jubilaei clausula ad vota commutanda, l. 4. c. 34. n. 2. circa juramenta conjuncta voto, ibi n. 4. Causa ibi n. 5. Quae vota referuntur, ibi n. 8. An vota facta, & facienda commutentur per confessarium, ibi n. 10. & 11. An iste peccet nolens commutare, ibi n. 12. An in confessione facienda, a n. 14. Quis confessor hanc faciat, ibi n. 17. Quid in votis spe jubilaei factis, ibi n. 18. Quid in referentis, quando potest Episcopus in eis dispensare, ibi n. 19. Quid in conjugato, ut petat debitum, ibi numero 20. Quid in votis absolutis calitatis, & religionis etc. ibi n. 21. Quid in voto non petenda commutationis, ibi numero 23. Commutata an commutentur, ibi n. 24. Quid in poena